

Бистрешки манастир „Свети Иван Касинец“

Местоположение

- Манастирът „Св. Иван Касинец“ или наричан още „Св. Иван Рилски - Пустини“, е разположен до моят роден град Враца в подножието на Врачанския Балкан. Архитектурата на самия комплекс е интересна, тъй като освен главната сграда на църквата са се запазили и няколко скални манастира. За тях се смята, че датират още от езическите времена, а до това заключение се стига от стенописите, съществуващи и до днес.

Главната сграда на манастира в период на реконструкция.

- Служителите в манастира разказват, че мястото добива все повече популярност през последните години. Това се дължи на факта, че местността притежава особена енергия и привлича туристи както с красиви пейзажи, така и с мистични истории.

Исторически сведения

- Точната датировка на построяването на манастира не може да се установи, но приблизително е основан между IX в. и XII в. Активно се е използвал като религиозно средище през Средновековието като има сведения за още по-ранни народи, например траките, за които също се предполага, че са населявали местността. Твърди се, че е открита в околностите на манастира керамика, която е принадлежала на езически народи от Предримската епоха. Самата църква не е съществувала в ранните периоди, обитавали са се единствено скалните пещери и пространства.

- От разказите на служителите в манастира се установява, че сегашното църковно здание е построено върху основите на подобна стара религиозна сграда. Това сведение се затвърдява и от трислойните стенописи, които все още личат на места по стените. За най-горния слой се смята, че е създаден едва през XIX в., а останалите са съответно от XVI в. и XIX в.

Св. Иван Рилски и легендите

- Съществува легенда, че самият Иван Рилски се е бил установил на скала в близост до манастира и там се отдал на пости. Въпросната скала и до ден днешен се нарича Постница, а името идва точно от легендата.
- Изследователи твърдят, че пътят на светите мощи на Св. Иван Рилски минавал точно през манастира и това съвпадение не било случайно, тъй като през вековете мястото многократно е било изоставяно и впоследствие отново възстановявано. От това се стига до извода, че територията е свята и подбужда интереса както на посетителите, така и на научните изследователи.

Легенда, разказана от Спаса Василева

- Разказът на местната жителка гласи, че Постницата (скалата) сама се отворила, за да излезе св. Иван след четирийсетдневно пустиножителство. В още няколко предания тя дава ценни сведения както за живота на манастира след 1944 година, така и за някои традиции и вярвания, свързани с него - „харизването” на деца „за живот и здраве” на св. Иван, брането на билки за здраве на добитъка на Светлия Петък и др.

Още легенди

- Други легенди разказват, че Светецът спазвал постите на скалата и се хранел с треви и билки като бил заобиколен от всякакви диви зверове. Заради това и до днес се срещат покрай скалата Постница различни животни, които се държат „по-смирено от обичайното“, според разкази на очевидци.
- Бистрешкият манастир е представен като умален вариант на Рилския манастир, тъй като освен пещерата - Постница, в близост има и разположен подобен избор с лековита вода, какъвто откриваме и в Рилския.

Легенди за съкровища

- Една от легендите разказва за скрито съкровище, принадлежало на цар Иван Шишман. По време на турско робство многократно манастирът е ограбван и опожаряван, с цел османците да открият въпросното имане. Все още районът се обхожда от иманяри, търсещи археологически предмети сред множеството пещери и скални образувания.
- През Възраждането килийното учение процъфтява в манастира и така районът става силно развит дори и в сферата на образователните дейности. Известни възрожденци като Тодор Врачански и Йосиф Брадати стават обитатели на манастира и творят в него.
- Разцвет претърпяват и занаятите като интензивно се изработват различни златарски накити и принадлежности.

Лично усещане и преживяване

- Манастирът притежава особена енергия и безспорно кара посетителите да се замислят за достоверността на всички легенди, които се носят из района. Усещането при посещение е за място, натоварено с много религиозност, и същевременно мистериозност. Несъмнено местността притежава много история още от най-ранните епохи, заради това заслужава да придобие повече популярност. Местните обитатели са дружелюбни и с радост посрещат туристи като им поднасят различни по вид предания и легенди.

Изготвила: Десислава Дунчовска, специалност
Българска филология, втори курс, втора група,
ф. н. 12882